

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Daniely Zemanové, soudkyně Michaeley Bejčkové a soudce Ladislava Derky v právní věci žalobce: **A. Z.**, zast. Mgr. Filipem Hajným, advokátem se sídlem Moskevská 532/60, Praha 10, proti žalované: **České dráhy, a. s.**, se sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1, proti rozhodnutí předsedy představenstva žalované ze dne 1. 4. 2016, čj. 56215/2016-025, v řízení o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 27. 6. 2018, čj. 9 A 81/2016-42, o návrhu žalované na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce požádal představenstvo společnosti České dráhy, a. s., o tyto informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „informační zákon“): zda je mezi společnostmi České dráhy, a. s., a JUDr. R. K. uzavřena nějaká smlouva; zda byla tato případná smlouva uzavřena v období od 1. 1. 2010 do současnosti; jaké plnění z této smlouvy (těchto smluv) vyplývá; jaké je znění těchto smluv.

[2] Představenstvo společnosti vyhovělo žalobci jen částečně, neboť mu poskytlo pouze informaci o období, ve kterém byla s JUDr. R. K. uzavřena nějaká smlouva. Zbylé informace poskytnout odmítlo. Žalobce se proti rozhodnutí odvolal a předseda představenstva žalované jeho odvolání vyhověl, rozhodnutí vydané v prvním stupni zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení.

[3] Žalobce podal proti rozhodnutí předsedy představenstva žalované žalobu, na základě které městský soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení. Podle městského soudu jsou rozhodnutí vydaná v obou stupních nepřezkoumatelná a v dalším řízení musejí být řádně odůvodněna. Samotnou povinnost poskytnout informace však soud žalované neuložil.

[4] Žalovaná (dále jen „stěžovatelka“) podala proti rozsudku městského soudu kasační stížnost a zároveň návrh na přiznání odkladného účinku. Podle stěžovatelky by jí mohla vzniknout újma tím, že by v návaznosti na potenciálně odlišné rozsudky městského soudu a NSS mohla být vydána dvě platná protichůdná správní rozhodnutí. Stěžovatelka se domnívá, že by tato situace nastolila právní nejistotu. Uložením povinnosti poskytnout požadované informace by stěžovatelka také utrpěla vážnou újmu v důsledku porušení obchodního tajemství. Stěžovatelka je přesvědčena, že přiznání odkladného účinku nemůže způsobit újmu třetím osobám ani není v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek; NSS jej však může na návrh stěžovatelky přiznat. Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti NSS zjišťuje splnění zákonných předpokladů (§ 73 odst. 2 s. ř. s.), tj. 1) výrazného nepoměru újmy způsobené

stěžovatelce v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy, ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly; a 2) chybějícího rozporu s důležitým veřejným zájmem. NSS po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelkou dospěl k závěru, že v jejím případě tyto podmínky naplněny nejsou.

[6] NSS nejdříve posuzoval podmínku výrazného nepoměru v újmě na obou stranách sporu, tj. zda účinky napadeného rozsudku představují pro stěžovatelku nepoměrně větší újmu, než jaká vznikne žalobci z dočasného odložení tohoto rozsudku.

[7] Obava stěžovatele z následného obživení správního rozhodnutí (v důsledku možného rušícího rozsudku NSS) a z toho, že nové rozhodnutí vydané před vynesemím rozsudku NSS bude v rozporu s právním názorem NSS, a hrozí tedy existence dvou odlišných správních rozhodnutí, sama o sobě nemůže vést k přiznání odkladného účinku (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 1. 7. 2015, čj. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS). Napadený rozsudek rovněž nemůže způsobit stěžovatelce újmu, která by spočívala v porušení obchodního tajemství. Městský soud ve svém rozsudku totiž stěžovatelce neuložil povinnost poskytnout požadované informace, ale uložil jí povinnost vydat v dané věci přezkoumatelné rozhodnutí. Na přiznání odkladného účinku nemá vliv ani přesvědčení stěžovatelky, že není povinným subjektem, a proto nemusí informace poskytnout ani o jejich poskytnutí vůbec rozhodovat. Tato otázka je předmětem posuzování věci samé a rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku nemůže předjímat závěry rozhodnutí o kasační stížnosti.

[8] Vzhledem k tomu, že stěžovatelka neprokázala existenci nepoměrně větší újmy, nebylo již nutné poměřovat jí tvrzené skutečnosti s újmou, která by případně hrozila třetím osobám, ani posuzovat případný rozpor s důležitým veřejným zájmem, který by při přiznání odkladného účinku mohl nastat.

[9] Důvody tvrzené stěžovatelkou tedy nezakládají výjimečnou situaci, která by odůvodňovala přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. NSS proto nepřiznal kasační stížnosti odkladný účinek podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s.; tím NSS nijak nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. srpna 2018

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu